

A Jēzus dievišķība (Jāņa 1:1-5).

- ❖ Jānis sāk ar četrām pamatpatiesību pasludināšanu par Vārdu, Jēzu (Jņ. 1:1-3):
 - Viņa iepriekšējā eksistence ("sākumā").
 - Viņa tuvība ar Tēvu ("bija kopā ar Dievu").
 - Viņa dievišķība ("bija Dievs")
 - Viņa radošais spēks ("visas lietas ir radītas caur Viņu").
- ❖ Pretruna starp diviem no šiem apgalvojumiem ir acīmredzama: vai Viņš bija AR Dievu vai BIJA Dievs?
- ❖ Izanalizēsim grieķu valodas tekstu gramatiski:
 - "Darbības vārds bija ar *τον θεον* (Dievs)" Vārds "šis" apzīmē konkrētu vienību, Personu, ko sauc par "Dievu". Jēzus bija kopā ar Dievu Tēvu.
 - "*θεον* (Dievs) bija Vārds". Trūkst noteikta artikula, tas attiecas uz jēdzienu. Tas apliecina Jēzus dievišķo dabu. Viņš ir Dievs. Tāpat ir teikts, ka "Viņš kļuva *σαρξ* (miesa)" (Jņ. 1:14), bez noteiktā artikula, kas pasludina Viņa cilvēcisko dabu. Viņš ir cilvēks.

B Jēzus cilvēcība (Jāņa 1:14a).

- ❖ Vēl viens grieķu valodas vārds, kas jāpatur prātā, ir Vārds, ko Jānis lieto, lai apzīmētu Jēzu savā prologā: *λογος*. Tā tulkojums ir: "Vārds". Jēzus ir Vārds. Kāds Vārds?
- ❖ Jau pati ievadfrāze atgādina 1. Mozus grāmatas pirmos vārdus: "Iesākumā Dievs radīja." (1.Moz. 1:1) Un kā Dievs radīja? Ar Vārdu (1.Moz. 1:3, 6, ...).
- ❖ Jaunajā Derībā vairākkārt apstiprināts, ka Jēzus ir visa, kas eksistē, Radītājs. Viņš ir Vārds, kas devis formu un esamību visam visumam (Jņ. 1:3; Kol. 1:16; Ebr. 1:2).
- ❖ Vecajā Derībā Radītājs izteica vēlmi dzīvot starp mums (2.Moz. 25:8). Tagad Radītājs to dara fiziskā formā. Viņš "dzīvoja" mūsu vidū (burtiski, "apmetās", uzcēla Savu telti starp mums).
- ❖ Visvarenais Dievs atstāja Debesis un kļuva par bezspēcīgu radību. Kāpēc? Tāpēc, ka Viņš tik ļoti mīlēja šīs bezspēcīgās radības (mūs), ka vēlējās atbrīvot mūs no grēka un dot mums nākotni pie Viņa.

C Jēzus pieņemšana vai noraidīšana (Jāņa 1:9-13).

- ❖ Sākumā pasauli aptvēra fiziska tumsa (1.Moz. 1:2). Tad Dievs ar Savu Vārdu fiziski izgaismoja pasauli, nošķīra gaismu no tumsas (1.Moz. 1:3-4).
- ❖ Tagad pats Dievs Jēzus (Vārds) kā Persona nāca uz garīgās tumsas ieskauto pasauli, lai apgaismotu to ar Savu Gaismu (Jņ. 1:4-5).
- ❖ Bet pasaule, ko Viņš radīja, Viņu neatpazīna un nevēlējās, ka Viņš to apgaismotu (Jņ. 1:9-11).
- ❖ Tomēr ne visi noraidīja Gaismu. Daži pieņēma un Viņu pieņēma kā Savu Glābēju.
- ❖ Labā vēsts ir, ka visiem, kas Viņu ir uzņēmuši, mums visiem, kas Viņam tic, šodien, Viņš dāvā skaistu Dāvanu - kļūt par Dieva dēliem un meitām (Jņ. 1:12).
- ❖ Jāņa evaņģēlijā skaidri redzama cilvēces sagrupēšanās divās lielās grupās: vieni, kas pieņēma Jēzu, un otri, kas Viņu noraida.
 - Tie, kas pieņēma
 - (1) Netiek nosodīti (Jņ. 3:18a)
 - (2) Ienāk gaismā (Jņ. 3:21a)
 - (3) Darbi tiek darīti Dievā (Jņ. 3:21b)
 - (4) Kļūst redzīgi (Jņ. 9:39b)
 - (5) Tīcot kļūst par gaismas bērniem un nepaliek tumsā (Jņ. 12:36a, 46)
 - Tie, kas noraida
 - (1) Saņem nosodījumu (Jņ. 3:18b)
 - (2) Ienīst Gaismu (Jņ. 3:20a)
 - (3) Nevēlas, lai viņu darbi tiktu nosodīti (Jņ. 3:20b)
 - (4) Ir aklī (Jņ. 9:39c)
 - (5) Tīks tiesāti (Jņ. 12:48)

D Jēzus godība (Jāņa 1:14b).

- ❖ Kas ir Jēzus godība?
 - Pirmkārt, slava (gods), ko Viņš baudīja pie Tēva pirms iemiesošanās un to atguva pēc debesbraukšanas. Jāņa 17:5
 - Otrkārt, godība kļūst par cilvēku. Tā ir godība, ko cilvēki tolaik nenovērtēja, bet uz kuru ar apbrīnu raudzījās Debesis. Jāņa 1:14
 - Treškārt, krusta godība. Pie krusta Jēzus sasniedza Savu augstāko godību, jo Viņš vairāk nekā pierādīja Dieva mīlestību pret visu radību. Jāņa 12:23-24
- ❖ Pie krusta Jēzus tika pagodināts caur Tēvu, un Tēvs tika pagodināts caur Jēzu (Jņ. 17:1). Visa dievišķība piedalījās augstākajā upurī, kas tika upurēts, lai glābtu cilvēku (Jņ. 3:16).